

Sygn. akt V CZ 18/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I.B.

przeciwko „E” Sp. z o.o. we W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 marca 2018 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 22 września 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) oddala zażalenie,

**2) nie obciąża powódki kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa I.B. przeciwko „E” sp. z o.o. we W. o zapłatę, Sąd Apelacyjny we W. postanowieniem z 22 września 2017 r. odrzucił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego we W. z 14 marca 2017 r. uznając, że brak jest substratu zaskarżenia, a apelacja została wniesiona od nieistniejącej części orzeczenia.

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem powódka wnosząc o jego uchylenie podnosząc zarzuty naruszenia m.in. art. 496, 325, 370 w zw. z art. 373 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W ocenie skarżącej zażalenie powinno zostać uwzględnione, gdyż z całokształtu rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego we W. wynika, że jego zamiarem było uwzględnienie powództwa jedynie w części i oddalenie go w pozostałym zakresie. Z poglądem tym nie sposób się jednak zgodzić.

Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z 14 marca 2017 r. w punkcie 1 uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym, a w punkcie 2 zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 133.924,86 zł wraz z odsetkami. W pozostałych punktach orzekł o kosztach postępowania. Powódka wystąpiła z pozwem o zapłatę kwoty 202.474,74 złotych. W apelacji zaskarżyła zaś w całości punkt 1 wyroku Sądu Okręgowego i punkt 2 w części w zakresie, w jakim Sąd pierwszej instancji oddalił żądanie ponad kwotę 133.924,86 zł z odsetkami.

Zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego nie zawiera w żadnym zakresie rozstrzygnięcia o żądaniu powódki ponad uwzględnioną kwotę 133.924,86 zł z odsetkami, a więc apelacja powódki dotyczy nieistniejącej części orzeczenia. Nie można zgodzić się ze skarżącą, że oddalenie pozostałej części roszczenia wynika z punktu 1 wyroku, którym uchylono zaskarżony zarzutami nakaz zapłaty w całości. Wskazane sformułowanie jest jedynie pochodną regulacji art. 496 k.p.c., który w razie uwzględnienia zarzutów nakazuje uchylić nakaz i orzec o istocie żądania. Uchylenie w całości nakazu zapłaty było zaś konsekwencją zaskarżenia go przez stronę pozwaną w całości i braku podstaw do jego utrzymania w całości

lub w części. Nie można uznać, że Sąd Okręgowy tym samym oddalił żądanie powódki tylko z tej przyczyny, że nie rozstrzygnął w inny sposób. Rozstrzygnięcie Sądu o żądaniach stron nie może być domniemywane i powinno wynikać z treści tenoru rozstrzygnięcia. Powoływanie w tym zakresie przez powódkę uzasadnienia Sądu Okręgowego nie można uznać za wystarczające (por. postanowienie SN z 4 września 2009 r., III CZ 36/09, OSNC-ZD 2010, nr 2, poz. 60).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest już pogląd, że jeżeli sąd I instancji w wyniku wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty uchyli nakaz, ale nie orzeknie o żądaniu pozwu, brak wtedy rozstrzygnięcia (por. postanowienie SN z dnia 15 października 2014 r., V CZ 68/14, nie publ. oraz wyrok SN z dnia 8 września 2016 r., II CSK 776/15, nie publ.). Wyrok niepełny, nie zawierający jednego z rozstrzygnięć przesądzających o zasadności dochodzonego roszczenia, może być uzupełniony na wniosek strony, złożony w terminie dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku (art. 351 k.p.c.). W sprawie nie doszło tą drogą do konwalidacji orzeczenia Sądu pierwszej instancji, wobec czego wniesiony przez powoda środek odwoławczy, dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, podlegał odrzuceniu, jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia (por. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 1964 r. I PR 10/63 - OSNC 1965/5/80, wyrok SN z dnia 25 lutego 1997 r. II CKN 15/97 - OSNC 1997/6-7/89, wyroki SN z dnia 28 maja 1998 r. III CKN 409/98 i z dnia 11 września 2002 r. V CKN 1165/00 – nie publ. postanowienia SN z dnia 25 stycznia 2001 r. III CKN 1382/00 - OSNC 2001/9/132, z dnia 19 lipca 2006 r. I CZ 35/06 niepubl., wyrok SN z dnia 2 lutego 2007 r. IV CSK 358/06 nie publ.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił nie obciążać powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

a.1.